

prof. dr hab. Renata Marzec
Sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna instrumentalistyka
Akademia Muzyczna im. F.Nowowiejskiego
w Bydgoszczy

Bydgoszcz, 5.01.2019

OPINIA

Dotyczy:

Uchwały 45/2013 Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 08.12.2015 r. Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego w dziedzinie:
sztuki muzyczne, dyscyplinie: instrumentalistka, specjalności: wiolonczela **mgr Cecylii Staneckiej**, studentki Studiów Doktoranckich na wydziale Akademii Muzycznej w Bydgoszczy oraz powołania mnie do funkcji promotora w w/w przewodzie.

Temat Pracy doktorskiej:

pt. „Twórczość wiolonczelowa Szymona Laksa. Przeobrażenia stylistyczne oraz źródła inspiracji w kontekście interpretacji dzieła artystycznego.”

Na zasadniczą część artystyczną zarejestrowaną na płycie CD składają się następujące dzieła Szymona Laksa:

1. *Sonata* na wiolonczelę i fortepian (1932)
2. *Trios pièces de concert* – na wiolonczelę i fortepian (1935)
3. *Passacaile (Vocalise)* - na głos lub wiolonczelę i fortepian (1946)
4. *Dialogue* - na dwie wiolonczele (1964)

Realizacja wykonania i nagrania repertuaru możliwa była przy znakomitym udziale współwykonawców w osobach:

Radosław Kurek- fortepian

Marta Nagawecka - wiolonczela

Nagranie zostało zrealizowane w Sali Koncertowej im. Romana Sucheckiego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

Realizator nagrania – Kamil Kęska.

Pani Cecylia Stanecka jest absolwentką UMFC w Warszawie, w klasie prof. Tomasza Strahla oraz Hochschule der Künste, w Bern w klasie prof. Juliusa Bergera. Pozyskała zatem podczas studiów nie tylko ogromnie ważny bagaż znakomitych umiejętności instrumentalnych ale również zaszczepienie potrzeby nieustannego rozwoju i artystycznych poszukiwań.

Przez czas edukacji Doktorantki w latach szkolnych i studiów mogłam śledzić jej rozwój jako juror konkursów i przesłuchań wiolonczelowych. W roku 2013 mgr Cecylia Stanecka rozpoczęła Studia Doktoranckie w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy pod moim kierunkiem i od tego czasu nasze wzajemne relacje stały się bliskie zarówno pod względem zawodowo-artystycznym jak i osobistym.

Praca nad dziełem artystycznym przebiegała w atmosferze twórczej wymiany poglądów, uwzględniając wszystkie aspekty indywidualnego języka muzycznego zawartego w kompozycjach Szymona Laksa. Fakt niedostrzegania i niedoceniaenia tej twórczości bardzo odczuwam z punktu widzenia wiolonczelisty. Dlatego z ogromnym entuzjazmem wspierałam doktorantkę w jej idei, by w kontakcie z dziełami Laksa i ich opracowywaniu interpretować je dwutorowo. Praca koncentrowała się rzecz jasna nad emocjonalnym przekazem, jako priorytetowym wyznacznikiem stylu kompozytorskiego, wraz ze wszystkimi składowymi elementami o charakterze wykonawczo-instrumentalnym i indywidualnym kolorytem, w którym każdy wykonawca czuje potrzebę wyrażenia również samego siebie. Symultanicznie drugą płaszczyznę interpretacji stanowiło odniesienie do kształtowania formy, udział w partii wiolonczeli w fakturze kameralnej. Wnikliwość Pani Staneckiej w przekładzie wymienionych zagadnień bezpośrednio na sferę dźwięku zaowocowała w ostatecznym artystycznym brzmieniowym obrazie szczególnie w Sonacie na wiolonczelę i fortepian (1932) oraz Dialogue na dwie wiolonczele (1964) - dziełach, które najlepiej obrazują przeobrażenia stylistyczne Szymona Laksa uwzględniając jego skomplikowaną wojenną i życiową traumę.

W pracy nad opisem dzieła byłam zbudowana wnikliwością badań, poszukiwaniem materiałów źródłowych dotyczących Szymona Laksa. Ośmielałam się stwierdzić, iż zebrane w tej pracy informacje dotyczące jego życia i twórczości nie posiadają w polskich opracowaniach tak wnikliwego kompendium wiedzy. Twórczość Laksa to przykład życiowego lustra wielu kompozytorów, których dzieła posiadają odcisnięte piętno wojennej historii i w poszczególnych utworach możemy odczuć rezonans ich osobistych tragedii. Dla wykonawcy posiadającego tę wiedzę, wyzwaniem staje się możliwie adekwatne opisanie tychże emocji.

Uważam, iż doktorantka zarówno w dziele artystycznym jak i w części opisowej zrealizowała swoje artystyczne i naukowe założenia przedstawienia idei tzw. muzyki nowej XX wieku z uwzględnieniem poszanowania i rezonansu

dziedzictwa dawnych epok. Praca doktorska mgr Cecyli Staneckiej podejmuje zatem próbę ukazania w dziełach Laksa pięknego Vivunt misica. Muzyki żywej, transferującej indywidualność twórcy i jego wyobraźni w kierunku odbiorcy poprzez symbiozę tradycji oraz życiowych doświadczeń.

Pracę doktorską akceptuję i kieruję do dalszego procedowania.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Rafał Kowalski". The signature is fluid and cursive, with the first name "Rafał" and the last name "Kowalski" clearly distinguishable.